

הוא - ראלף עינבר
ניצול השואה, במאי בידור בטלוויזיה
שנשא אותה לאשה

נלהקהת

ברגע זה, סוניה עינבר היא עולה חדשה, אלמונית ששמה אינו אומר דבר לאיש. היא לומדת באולפן, בקושי מבינה מילה עברית. למרות זאת, קל מאוד להתנבא כבר עתה, שעולה חדשה זו תהיה בקרוב הפרימא-דונה של הטלחזיונה הישראלית, הכוכבת מספר 1 של המסך הקטן. שכן עד לפני חודשיים, היא היתה סוניה ברנר, אחת המנחות ועורכות הטלחזיונה הפופולאריות בהולאנד. האיש שהפך אותה לעולה חדשה הוא ראלף עינבר, המביים כיום את מיצעד הפיוזמונים, הנחשב לבמאי תוכניות הבידור הטוב ביותר בארץ, והזכור לצופי הטלחזיונה בעיקר בגלל השערורייה שהתחוללה בעקבות חיסול הוכניתו אולפן עגול - כאשר התפטר מהטלחזיונה בקול רעם גדול, לאחר שלא איפשרו לו יד חופי-שיה בעבודתו.

בחוץ ראלף וסוניה בתקופת החיזור. המפיק והבמאי הנוצץ פנש ב" מגישת התוכניות - והרומן ביניהם פרח.

אלפים

בדרך האחרונה

אשתו של ראלף עינבר לא נולדה להיות כוכבת. היא הפכה לכזו במקרה. בכלל שלטה המקריות בחייה, והיה זה רק מקרה שהיא נותרה בחיים. בדירתה החדשה ברחביה בירושלים, בי-סלון המרוהט בסיגנון עתיק, גוללה היפה פיה התמידה, בעלת השיער השחור הגור לש והעיניים הירוקות, את סיפור חייה של ילדה יהודיה, ניצולת השואה באירופה, ש' נשארה בחיים במקום בו ניספו רבבות אחרים.

היתה זו אמה שבזכותה היא חיה כיום. "האסון הגדול של יהודי הולאנד היה שהם לא האמינו למה שהנאצים עומרים לעשות להם", היא מספרת. "אבל אמי האמינה, היא סירבה להשלוח את עצמה. היא הציעה לכל השכנות שלה לקחת את הילדים שלי הן ולשלוח אותם איתי אל הסכא שלי מחוץ לאמסטרדאם.

"הסכא שלי לא היה יהודי, לכן היה לילדים סיכוי להינצל שם. אבל אף אחת לא הסכימה. הן גם לא רצו לברוח. הגרמנים הודיעו שהם רק מעבירים את היהודים לתוך גרמניה, ולא יאונה להם שם כל רע."

סוניה ואמה לא השתכנעו. הן הסתתרו במחבוא, ראו מבעד לחלון אלפי יהודים צועדים בשורות עורפיות, נושאים בדיהם כלי-בית ותינוקות. "אלפים אינ'סוף עברו מתחת לחלוננו", נזכרת סוניה. "איש מהם לא חזר. לפני המלחמה היו בהולנד על כל עשרה נוצרים יהודי אחד. כיום נותרו בכל הארץ רק אלפים יהודים."

בניח ראלף, הישראלי שעשה לעצמו שם בחו"ל והחליט שמקומו בבית, וסוניה, אשת הקריירה שנטשה הכל.

סוניה עינבר (מימין), בחליפה לבנה) מדוין

שוב שיחקה המיקריות תפקיד מכריע בחיי רגות-העץ מהקומה הראשונה לשנייה. מי שהו פירק אותם עבור עצי הסקה. מאותו יום היינו יורדים ועולים בסולם."

המלחמה נסתיימה. סוניה חזרה לאמסטרדאם. דאם. אביה וכל משפחתו ניספו באושוויץ, אמה נישאה עם השנים מחדש. גם סוניה שיקמה את חייה. היא סיימה תיכון ערב, כשהיא עובדת לפרנסתה ביום. אחר סיימה שלוש שנים באוניברסיטה, הוסמכה ככ"חנת במיכנים פסיכוכיניים. היא עבדה במקצועה זה שבע שנים תמימות. עד ש' החליטה יום אחד שהיא זקוקה לשינוי, ואז

גנבו

את המדרגות

לאחר שהיהודים פונו מאמסטרדאם, הם התחמקו סוניה ואמה לכפר, לבית הורי האם. שנות המלחמה היו שנות סבל ורעב. "אכלנו לענה מבושלת וסלק סוכר במשך שנים. לא היה במה להסיק את ה' תנורים, בחורף הקר של הולנד. לילה אחד, אני וזכרתי, שמענו רעש. פחדנו לצאת, וחיכינו עד הבוקר. אז ראינו שחטרות מדי

שינוי

העתי לטלוויזיה לגמרי במיקרה. שיכה בסיפורה. "הכרתי את מישהו אותו אם יש לו משהו במיקרה בשבילי. במיקרה. היה לו. "התחלתי כעוזרת במאי, וזה הלך. לאחר ז' לי לעבוד כקריינית. עשו לי מיבחן בדי, והז'